

عنوان مقاله:

باززایی عناصر ادبی تصویرساز قرن ششم در تصویرهای شعری قرن هشتم (نمود دوباره شگردهای آمیغی در تصویرهای قرن هشتم)

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 50، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سیاوش حق جو - دانشگاه مازندران

مصطفی میردار رضایی - دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

در قرن ششم، شاهد تحولات شگرف و بنیادینی در عرصه هنر هستیم تا حدی که نخستین بارقه های تعالی و پیچیدگی در هنر دوران اسلامی در این دوره مشاهده می شود. این اتفاق برای شعر نیز می افتد و تصویرهای شعری به یکباره از آن ساحت ساده سبک خراسانی خارج می شوند و پا به اقلیم پیچیدگی و مفهومی شدن می گذارند. این روند رو به پیچش به واسطه عناصر و ابزارهایی صورت می گیرد که در مسیر سلوک به سازه تصویرها افزوده شده است؛ عناصری چون شگردهای آمیغی یا صناعات کنایه محور. این مطالعه که به روش کمی و آماری نوشته شده است، به بررسی آماری و مقایسه ای دو گروه از شگردهای ادبی منفرد و آمیغی در 500 بیت از شعر نه شاعر زبان فارسی - از قرن ششم تا قرن هشتم - می پردازد. نتیجه پژوهش نشانگر حضور و وفور شگردهای آمیغی در تصویرهای قرن ششم است. در قرن هفتم، شاعران چندان تمایلی به بهره گیری از شگردهای آمیغی و آفرینش تصویرهای پیچیده ندارند و تصویرها عمدتاً ساده اند، اما در قرن هشتم شاهد باززایی و تداوم بهره گیری از شگردهای آمیغی در آفرینش تصویرهاییم.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، شگردهای ادبی منفرد، صناعات آمیغی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1153455>

